sinn weeren oli; ta es saa
muud enam ütelda kui et: ~~ma~~
„Nüid ma wist koolen!" Ja mede
noormies käkist (ka) söame
linnu ära, ja nii kui ta tema
oli ära käkistanud satte ta
pikali keset lanna maha ja
oligi walmis; nüid tuli mede
noormies sängi alt, ja wisas
kaohi linnu wanamehe pääle
Nüid wät noorik selle wana mehe
taki, ja lätsiwa wa'la nende
kiwede manu, nüid kaput noorik
egale ütele kiwile oma kõrra
külgi, ja oh sa ime kik saiwa
jälle inimesis; nüid oli röömu
küll, ega üits nakas oma arma
kesele kaala, ja newa iksiwa
kik röömu perast; kui sie
edimene rõmu oog oli mööda

minu, nakasiwa newa kadu
paole minema oliwad newa oma
kadu saanu sös nakasiwa newa
omalekulme pidama mis seidse=
kümmend seidse ööd=päewa
kestsiwa. Aga perast pulme tuli
peratu önnelik elu keda kennigi
enne seda pole nännu. —

2. Peremees ja kaits tulihända.

Ütekörra olu Estimaal üits
peremies kes ei ole tihanu esi
süüa ei ka oma perele süüa
anda wiel wähemb (perele) palka
massa; selleperast ei ole ka üitsi
gi sulane tema orjusesse eitan.
Nüid saanu tema kuulda ~~et~~
et Riia linnan ollew üits pood
kus tulihändu, ja kike seast